

Jocs i Joguines

Joan Manuel Serrat

Què vols dir-me, clarejant arran de cadira
Ulls de sucre, manetes de quart de pam
Que has baixat del teu castell de jocs i juguines
Al nostre món, ple de manies i de gent gran?

Què vols fer-me saber, princesa de l'estora?
A quin déu clama justícia el teu dit alçat?
Amb què haurà ensopegat la teva pell de monja?
Quin daltabaix el nou dia ens té reservat?

Que has deixat juguines i jocs
Escampades a l'eixida
I entre els meus genolls véns a plorar

Que una vespa
Que una flor
Que festejant
T'han ferida, el meu infant
Eixuguem-li les llàgrimes
Posem-li al dit fang

Que una vespa
Que una flor
Que festejant
L'han ferida, el meu infant
Hi ha paranyes i espines
I jocs i juguines

Ja saps una cosa més. Una nova experiència
Corre, afanya't a mostrar el dit ferit al món
Cordillet de la meva baldufa de guerra
Quina urgència no t'estarà esgarrapant el cor?

Que has deixat juguines i jocs
Tot escampat a l'eixida
Per sortir als carrers a pregonar

Que una vespa
Que una flor
Que festejant
T'han ferida, el meu infant
Eixuguem-li les llàgrimes
Posem-li al dit fang

Que una vespa
Que una flor
Que festejant
L'han ferida, el meu infant
Hi ha paranyes i espines
Jocs i juguines